

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Vedrani Kufrin, u parničnom predmetu tužitelja Stečajna masa iza GRGA GRADNJA d.o.o. za graditeljstvo i trgovinu u stečaju, OIB 44795035397, Zagreb, Gredička 23, zastupanog po stečajnoj upraviteljici Ireni Kelava, protiv I. tuženika Sergeja Štulića, OIB 75188781902, Zagreb, Reljkovićeve 2, i II. tužene Sunčice Štulić, OIB 82694341969, Zagreb, Reljkovićeve 2, oboje zastupani po punomoćniku Ivanu Matiću, odvjetniku u Zagrebu, radi isplate, nakon zaključene glavne javne rasprave dana 5. studenog 2025., u prisutnosti Irene Kelava, stečajne upraviteljice, I. i II. tuženika uz zamjenika punomoćnika I. i II. tuženika Tončija Stošića, odvjetnika, te objave presude dana 16. prosinca 2025.,

p r e s u d i o j e

I. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Velimira Čerića iz Zagreba, poslovni broj: Ovr-1/12 od dana 4. siječnja 2012., u dijelu u kojem je naloženo I. tuženiku Sergeju Štuliću, OIB 75188781902, i II. tuženoj Sunčici Štulić, OIB 82694341969, da tužitelju Stečajna masa iza GRGA GRADNJA d.o.o. za graditeljstvo i trgovinu u stečaju, OIB 44795035397, isplate iznos od 47.288,36 EUR, sve u roku od 8 dana.

II. Djelomično se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Velimira Čerića iz Zagreba, poslovni broj: Ovr-1/12 od dana 4. siječnja 2012., u dijelu u kojem je naloženo I. tuženiku Sergeju Štuliću, OIB 75188781902, i II. tuženoj Sunčici Štulić, OIB 82694341969, isplatiti tužitelju „pripadajuće“ zakonske zatezne kamate na iznos od 55.491,97 EUR te u dijelu u kojem je naloženo tuženicima isplatiti tužitelju iznos od 8.203,61 EUR te se u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija.

III. Djelomično se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Velimira Čerića iz Zagreba, poslovni broj: Ovr-1/12 od dana 4. siječnja 2012., u dijelu u kojem je naloženo tuženiku Sergeju Štuliću, OIB 75188781902, i II. tuženoj Sunčici Štulić, OIB 82694341969, naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 749,48 EUR te se u tom dijelu tužbeni zahtjev odbija.

IV. Nalaže se I. tuženiku i II. tuženoj da tužitelju naknade parnične troškove u iznosu od 15.937,50 EUR, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj Grga gradnja d.o.o. je dana 4. siječnja 2012. podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave protiv I. i II. tuženika javnom bilježniku Velimiru Čeriću iz Zagreba. Povodom tog prijedloga javni bilježnik donio je rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-1/12 od dana 4. siječnja 2012., kojim je naloženo tuženicima isplatiti tužitelju u roku 8 dana iznos od 418.104,24 kn sa zateznim kamatama (bez naznake od kada one teku), kao i naknaditi im trošak ovršnog postupka u iznosu 5.646,98 kn.

1.1. Obzirom da je u tijeku postupka nad tužiteljem otvoren stečajni postupak, rješenjem ovog suda od 16.11.2017. utvrđen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari, a obzirom da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-6358/15 od 17.10.2017. istovremeno otvoren i zatvoren stečajni postupak nad tužiteljem te je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-6358/15 od 4.3.2019. određen upis Stečajne mase iza dužnika Grga gradnja d.o.o., a 11.3.2019. u sudski registar je upisana Stečajna masa iza GRGA GRADNJA d.o.o. za graditeljstvo i trgovinu u stečaju, to je postupak rješenjem ovog suda od 9.12.2019. nastavljen sa Stečajnom masom iza GRGA GRADNJA d.o.o. za graditeljstvo i trgovinu u stečaju kao tužiteljem.

2. Protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženici su podnijeli prigovor u kojem navode kako iz navedenog rješenja proizlazi da je isto doneseno temeljem računa izdanog od Grga gradnja d.o.o. br. 48/11 od 5.12.2011. temeljem narudžbe. Tuženici da nisu tužitelju nikada uputili bilo kakvu narudžbu pa nemaju saznanja na koju se to narudžbenicu tužitelj poziva. Tuženici da također nisu primili račun br. 48/11 te nemaju nikakvih saznanja zašto je isti izdan. Ovo pogotovo stoga što tuženici nisu već godinama poduzimali bilo kakve adaptacije stana, tako da doista nemaju temeljem čega je tužitelj formirao taj račun. Oспорavaju predmetno rješenje o ovrsi u cijelosti kao neosnovan te predlažu da se isto ukine u cijelosti.

3. Povodom prigovora tuženika rješenjem ovog suda poslovni broj Povrv-762/2012-2 od 15. veljače 2012. stavljeno je izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinute su sve provedene radnje te je određeno da će postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Tijekom provedbe dokaza sud je izvršio uvid u račun br. 48/11 od 5.12.2011. (list 3, 167 spisa), Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 21.12.2009. (list 21-23 spisa), Aneks ugovora o kupoprodaji nekretnine od 8.2.2010. (list 24-25 spisa), nalog za isplatu Volksbank d.d. od 28.5.2010. (list 26 spisa), prikaz z. k. uložak-neslužbena kopija (list 27-28, 170-171 spisa), račune (list 32-39, 46-63 spisa), ponudu br. 8-4016-6 (list 40-45 spisa), tablice (list 64-67, 168-169 spisa), putni nalog (list 68 spisa), proveo dokaz saslušanjem ranijeg zakonskog zastupnika tužitelja (list 75-76 spisa), saslušao I. i II. tuženike (list 76-77 spisa), saslušao svjedoke Željka Fišića i Miru Lončara (list 83-85 spisa), svjedoka Ismeta Halilovića (list 86-87 spisa), te svjedoka Ibrahima Korozovića (list 92-93 spisa), proveo građevinsko vještačenje po vještaku dipl. ing. građ. Dariu Šereru iz tvrtke Ing Ekspert d.o.o. (list 181-247 spisa), izvršio uvid u građevinsku knjigu za izvedene radove (list 148-166 spisa), u neslužbene kopije zk. izvotka (list 172 spisa), u tlocrt (list 173-175 spisa). Sumeno saslušao vještaka.

5. Savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza zasebno, kao i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, temeljem čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 84/08,

123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; u daljnjem tekstu ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovan.

6. Među strankama nije sporno da je I. tuženik bio zaposlen u tvrtki Baunit i da je tužitelj poslovno surađivao sa tom tvrtkom. Nije sporno niti da je I. tuženik vlasnik stana u Zagrebu u Reljkovićevoj ulici na 3. katu, a II. tužena da je vlasnica stana na toj istoj adresi na 4. katu. Nije sporno niti da je stan na 4. katu kojeg je vlasnica tužena ranije bio u vlasništvu tvrtke Zvonac d.o.o., a potom u vlasništvu tužitelja te da je tužitelj Ugovorom o kupoprodaji od 21.12.2009. taj stan prodao II tuženoj, da je tužena za veći dio kupoprodajne cijene za kupnju tog stana ishodila kredit te da je u konačnici upisana kao vlasnica tog stana. Sporno je da li je tužitelju s osnove kupoprodajne cijene tog stana dužna iznos od 50.252,10 kn te PDV na taj iznos, unatoč tome što je upisana kao vlasnica tog stana na osnovu navedenog kupoprodajnog ugovora. Sporno je i da li je tužitelj u oba navedena stana vršio radove, ugrađivao materijale i opremu, odnosno adaptirao oba navedena stana, dakle sporna je osnov i visina tužbenog zahtjeva.

7. Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa po nepodmirenom računu od 5.12.2011. za izvršenu adaptaciju i izvršene radove u stanovima na adresi Reljkovićeve 2 i dug po uplati za stan u ukupnom iznosu od 55.491,97 EUR / 418.104,24 kn, a koji iznos potražuje od I i II tuženika.

8. Iz računa broj 48/11 od 5.12.2011. koji je dostavljen uz tužbu (prijedlog za ovrhu) proizlazi da je tužitelj tuženicima s navedenim danom izdao račun za izvršenu adaptaciju i izvršene radove u stanu Reljkovićeve 2 i za dug po uplati za stan ukupnom iznosu od 418.104,24 kn, u koji iznos je uključen PDV po stopi od 23 %, s datumom dospijeca 15.12.2011. U računu su specificirane pojedine stavke te je navedeno da se radilo od 2.096,00 radnih sati po cijeni o 60,00 kn, odnosno ukupno 125.760,00 kn, o ugrađenim materijalima u iznosu od 81.366,90 kn, o ugrađenoj opremi u iznosu od 72.543,15 kn, o žbukerskim popravcima u iznosu od 10.000,00 kn te o dugu po uplati za stan u iznosu od 50.252,10 kn, sveukupno 418.104,24 kn.

9. Raniji zakonski zastupnik tužitelja Paško Grgić je iskazao kako je tužitelj izvršio adaptaciju stana I. i II. tuženicima u Zagrebu u Reljkovićevoj ulici. Ta adaptacija je vršena u razdoblju od 2007. do negdje 2009. Prije nego što se pristupilo adaptaciji stana nisu sačinili pismeni ugovor, uglavnom dogovor oko adaptacije osobno je vršio sa II. tuženikom u 90 % slučajeva. Firma Grga gradnja d.o.o. je bio u poslovnom odnosu sa tvrtkom Baunit u kojoj je bio zaposlen II. tuženik kao komercijalist i te dvije tvrtke su surađivale još od 2000., negdje od 2005., oni su se tako upoznali i počeli surađivati u vezi sa djelatnošću tih dviju firmi. Negdje 2007. II. tuženik ga je nazvao i rekao da mu je potrebno da mu pošalje dva-tri radnika u njegov stan u Reljkovićevu ulicu radi nekakvih radova i on je tamo poslao radnike koji su to obavili, međutim, nisu se dogovorili koliko će to koštati, oni su tamo radili dva-tri sata. Misli da je to bilo početkom 2007. Nije tuženicima ispostavio račun za te radove. Ti radovi su obavljani samo za II. tuženika. Nakon toga su nastavili s radovima oko rušenja pregrada na tavanu od dasaka i vune, nisu se dogovorili niti oko obima radova niti oko cijene radova i tamo su u raznim fazama nastavili adaptaciju predmetnog stana, a da nikada nisu unaprijed dogovorili niti obim radova niti rok izvršenja radova niti cijenu radova. Nakon završetka pojedine faze radova on tuženicima nije ispostavljao račun za obavljene radove iz razloga što je II. tuženik rekao da će biti još radova i da će nastaviti radove, među njima je bio jedini dogovor da će to tužitelj odraditi za II. tuženika po najnižim cijenama na tržištu za tu vrstu radova. Građevinski dnevnik nije voden, vodena je građevinska knjiga u kojoj su

upisane količine materijala i radova i predana je II. tuženiku na potpis, ali on tu knjigu nikada nije vratio, njemu su predana oba primjerka te građevinske knjige. Dok su trajali radovi među njima nije bilo upitno da će se to platiti, nego je II. tuženik rekao da on nema novaca da bi to platio dok ne proda stan u Sesvetama u naselju Blage Zadre. Na osnovu svih tih papira i računa napravljen je konačni obračun, s time da građevinska knjiga sve obuhvaća. Osim njega o obimu i izvođenju radova II. tuženik je kontaktirao i sa Mirom Lončarom i Željkom Fišićem koji su bili zaposleni kod tužitelja kao poslovođe. Sa II. tuženom Sunčanom Štulić je vrlo malo kontaktirao u vezi radova, ona se pojavila tek kada su oni htjeli kupiti stan od tvrtke Zvonac, onda su se dogovorili da tužitelj kupi stan i prenese na sebe, jer je to njima bilo hitno i Grga gradnja je taj stan platila Zvoncu, to je bilo oko 80.000 Eura, nakon toga je on dao tabularnu ispravu II. tuženiku, praktično tom izjavom mu je dao taj stan u vlasništvo, pa je on taj stan opteretio, odnosno založio i digao kredit i trebao je isplatiti te novce i većinu mu je isplatio za taj stan, ali je nešto ostao dužan pa je u vezi sa tim kontaktirao sa II. tuženom. Tabularnu ispravu je dao I. i II. tuženiku. Na upit zbog čega je račun izdan 15. prosinca 2011., a radovi su završeni 2009. odgovara da je to iz razloga što II. tuženik nije imao novce, već se čekala prodaja stana u Blage Zadre i onda je on otkrio daje taj stan prenesen na nekog drugog pa je shvatio da ga je II. tuženik izigrao i onda je podnio tužbu. Što se tiče računa koji su priloženi uz podnesak od 22. listopada 2012., radi se o računima koji su nastali tako što bi II. tuženi naručio neku robu i onda je tužitelj to sve platio i onda je to u taj stan ugrađeno, a tužitelj je to činio jer je vjerovao da će mu na kraju to sve biti plaćeno, nakon što tuženici prodaju stanu naselju Blage Zadre

10. I. tuženik Sergej Štulić je iskazao kako je on bio zaposlen u tvrtki Baumit od 2003. do 1. ožujka 2010. kao voditelj prodaje i voditelj regionalne prodaje, Baumit i Grga gradnja su poslovno surađivali imali su i ugovor o kupoprodaji zaključen 2005. U tom smislu često je komunicirao sa zakonskim zastupnikom tužitelja u vezi sa poslom. Što se tiče predmetnog stana, stan su kupili 2005. na III. katu kojeg stana je vlasnik on. Iza toga je kupljen je još jedan stan na IV. katu kojega je vlasnica II. tužena. Oni nisu suvlasnici predmetnih stanova, nego je svaki od njih vlasnik točno određene cjeline. Ti stanovi nisu povezani, nego svaki od njih čini samostalnu cjelinu. Što se tiče radova u stanu na III. katu adaptaciju toga stana je vršila firma Bugani. On se ne sjeća da bi tužitelj u tom stanu vršio neke radove. Što se tiče stana na IV. katu, to je prije bila neka garsonijera u vlasništvu tvrtke Zvonac, a onda je vlasnik tog stana bio tužitelj, a nakon toga je vlasnica tog stana II. tužena, što se tiče radova koje je tužitelj u tom stanu vršio u vrijeme dok je bio vlasnik toga stana, on za to ne odgovara. On se ne sjeća da bi tužitelj bilo u jednom, bilo u drugom stanu vršio neke radove. Na upit tko je radio armirano-betonsku deku između ta dva stana i žbukarske radove odgovara da se on toga ne sjeća, ali da može pogledati. Na upit da li je I. tuženi sačinio tablice (list spisa 64-67) koje su mu se dale na uvid odgovara da to nije sastavio.

11. II. tužena Sunčica Štulić je iskazala kako ona nikada nije razgovarala niti dogovarala adaptaciju stana u Reljkovićevoj sa tužiteljem. Navodi da je točno da je stan na III. katu vlasništvo I. tuženika, stan na IV. katu njezino vlasništvo. Oni nisu suvlasnici, nego su suvlasnici pojedinih stanova, kako je to I. tuženik iskazao. Ne zna da bi tužitelj izvodio ikakve radove u stanu na III. katu. U njezinom stanu apsolutno tužitelj nije izvodio nikakve radove. Ona je prvi puta zakonskog zastupnika tužitelja vidjela na ročištu u 9. mjesecu na sudu, s njim nije imala nikakve kontakte.

12. Svjedok Željko Fišić je iskazao kako što se tiče tužitelja, bio je u toj tvrtki zaposlen u razdoblju od 2006. do 2012. kao dostavljač, vozač kombija, vršio razne

izmjere. Poznaje i I. i II. tuženika i poznato mu je da je tužitelj izvodio radove tuženicima u njihovom stanu u Reljkovićevoj ulici na III. katu i potkrovlju. Misli da je to bilo 2007. Njemu nije poznato kakav je bio dogovor između parničnih stranaka, neposredne naloge je dobio od Paška Grgića ili od Mire Lončara. Radovi su počeli 2007. i protekli su se moguće sve do 2010. Sjeća se da bi išli u grupi njih trojica-četvorica na to gradilište, a to je ovisilo o poslu koji je trebalo napraviti. Sjeća se da je on vršio izmjeru za žbukanje, i najprije se radio treći kat pa potkrovlje, unosili su potrebni materijal u vrećama, čak se sjeća da su izvana imali postavljenu neku dizalicu radi lakšeg transporta vreća, također se sjeća da su iznosili šutu. Također je znao u taj stan dok su izvodili radove, odnosno adaptaciju, dolaziti i I. i II. tuženici i znao im je reći kako izvesti koje radove jer je on te struke. Bilo je puno radova da bi se došlo do postavljanja žbuke, bilo je potrebno prethodno pripremiti zidove za žbuku, također je trebalo stolariju promijeniti. Što se tiče svih tih radova žbukanja i pripreme za žbukanje i postavljanja stolarije, misli da je sve to radio tužitelj, ne zna da bi se neka druga tvrtka pojavila za te radove. Što se tiče stolarije nije siguran da je iznosio staru stolariju i unosio novu, istodobno je bilo više gradilišta pa se ne može sjetiti, ali se sjeća da je sudjelovao u iznošenju žbuke i dopreme materijala za žbukanje. Zna da je bila nekakva problematika sa pločom između trećeg kata i potkrovlja, to je trebalo pojačavati, sjeća se da su jednom zbog toga i zaustavili promet, subota je bila, a lijevala se deka pa je bio vani mikser i pumpa. Također se sjeća da su uređivali glazuru u WC-u i dijelovima hodnika, sjeća se da su radili moleraž. Ne sjeća se da li su radili pločice ili parket. Sada se više ne sjeća koje su još izvodili radove, trebao bi izvršiti uvid u bilješke ili da odu na teren pa bi se onda mogao sjetiti. Što se tiče plaćanja njegovoga rada, on je primao plaću od tužitelja. I. tuženika je upoznao u vrijeme kada je on radio u firmi Baumit. Nije mu poznato da li je vođena građevinska knjiga za radove koji su izvođeni u Reljkovićevoj. On ima bilješke o onome što je on radio u toku dana, a to je značilo da je bilježio što je radio i na tom gradilištu i na svim drugim. Radilo se tako da bi I. tuženi nazvao Pašku Grgića ili Miru Lončara i rekao mu što mu treba i onda bi oni složili ekipu i poslali ih da to obave. 100 % je treći kat ožbukao, termo žbuka se stavljala debelo, bilo je problema jer su bili stari zidovi, na 4. katu je također nešto rađeno, ali se ne sjeća što, kada bi došao tamo, mogao bi se sjetiti.

13. Svjedok Miro Lončar je iskazao kako je on bio zaposlen kod tužitelja od 1998. do 2010. ili 2011. sa prekidom. U razdoblju od 2007. pa do 2010. bio je zaposlen kod tužitelja na poslovima voditelja grubih radova. Sjeća se radova na adresi Reljkovićevo u Zagrebu, u to vrijeme su imali dva ili tri gradilišta, misli da je Paško Grgić bio prijatelj sa tuženicima, ne zna njihove odnose, zna da se trebao stan renovirati na 3. i 5. katu, a on im je trebao organizirati rad. Par puta se čuo sa I. tuženikom, radovi su počeli početkom 2007. u veljači, radio bi se dva, tri dana pa bi bio prekid pa tako opet, uglavnom bi I. tuženi zvao Paška i rekao što treba raditi i radilo bi se onako kako je to njemu odgovaralo. On je organizirao i ljude i odvoz otpada, vršila se adaptacija zidova, ojačavanje stropova, betoniranje ploče, obzida kupaonice, pribavljao potreban materijal za te radove, sjeća se da su mu radnici pričali da su zidovi sagrađeni od stare opeke i onda su tuženici zahtijevali da se svaka fuga očisti i opere i onda bi se na to stavljala žbuka i to je oduzelo puno vremena. On nije bio stalno tamo, ali je dolazio, ali to je vidio i to je rađeno, skidali su staru stolariju i postavili novu stolariju, rađena je i glazura na obje etaže, a što se tiče obima radova u odnosu na žbukanje u to je više upućen Fišić jer je on to organizirao. Zna da su dečki ručno nosili termo žbuku na peti kat i sinovi od Paška su također gore to nosili. Ne zna da li je to peti kat, ali je to uglavnom bila zadnja etaža u toj zgradi. On je vodio sate i ljude koji su to radili, građevinsku knjigu nije vodio, pošto je to bio prijatelj od Paška. Zna da je I. tuženik radio u Baumitu, zna da kada god je

Serđo nazvao, da mu se išlo u susret. Ima saznanja da su radovi trajali sve do 2011. i to je saznao od Paška, ali i od radnika koji su tamo radili, što su oni tamo radili on ne zna, da li je poslije moleraj, žbuka, uređenje, to ne zna. Sjeća se u to vrijeme da je bio voditelj dva-tri gradilišta i organizirao je rad na ta tri gradilišta i onda bi ga Paško nazvao i rekao da u Reljkovićevu moraju poslati radnike i on je Paška upozoravao da im u tom slučaju trpi posao jer bi im onda falilo ljudi, ali bi mu Paško rekao da mu je to prijatelj i radnici su morali ići. On ne zna koga je Paško zadužio da vodi građevinsku knjigu. Nije bio zadužen za to gradilište pa je vodio sate ljudi koji su tamo išli raditi, ali nije bio dužan voditi građevinsku knjigu.

14. Svjedok Ismet Halilović je iskazao kako je on bio zaposlen u Grga gradnji i to više godina, budući da je 2011. dobio stalni boravak, a da bi dobio taj boravak morao je raditi najmanje 5 godine prije toga pa je prije toga radio u Grga gradnji 6 godina u kontinuitetu. Više tamo ne radi. Obavljao je poslove armiranja i zidarske poslove. Sjeća se da je radio u Zagrebu, na uglu neke zgrade u potkrovlju, inače moguće da je tu bio Štulić Sergej i Sunčana, ali on ih se ne sjeća, obično ih je na posao raspoređivao Miro Lončar. Oni su pripremali armaturu i išli su u tu zgradu, sada se ljudi ne sjeća, uglavnom radili su u potkrovlju i zajedno sa Sefirom i Harisom je tamo radio i radili su na čišćenju fuga. Miro Lončar je vodio za njih radnike popis poslova koje su radili i sate. On misli da se u to vrijeme na dva kata nešto radilo, misli da je to bio treći kat na kojem se radilo, onda je bio četvrti kat na kojem se nije radilo i onda je bilo potkrovlje na kojem su oni radili armaturu. Ne sjeća se da li su i armaturu i fuge radili u jednom prostoru. To potkrovlje je bio stambeni prostor kao i treći kat. Ne zna da li je pisalo što na vratima, čije prezime, on je došao sa Sefirom i Harisom, a oni su već znali gdje je to. U potkrovlju su izvodili radove na stropu, skidana je trstika i onda je pojačavan i stavljena je armatura. Nije prisustvovao skidanju trstike, dok je i sam radio u postavljanju armature.

15. Svjedok Ibrahim Korotović je iskazao kako je on bio zaposlen u Grga gradnji i radio je tamo 5 ili 6 godina, prestao je raditi prije 4 godine, radio je na poslovima zidara. Sjeća se I. tuženoga, obavljali su radove u stanu I. tuženoga u Reljkovićevoj ulici u Zagrebu, IV. kat. To je bilo prije 5 ili 6 godina, ne može se točno sjetiti, a ne može se sjetiti i kada je to bilo da li u proljeće, jesen, zimu i slično. Ne može se točno sjetiti da li je to bilo u jednom stanu ili u više stanova. Oni bi odlazili tamo raditi po nalogu poslovođe Mire Lončara, kombijem tužitelja išlo bi ih 3 ili 4 radnika zajedno, ne može se sjetiti koliko dana su radili. Što su i koliko radili, to je vodio Miro Lončar, oni su radili odvoz šute, zidarske radove, betoniranje ploče. I. tuženoga nikada nije sreo na gradilištu u Reljkovićevoj, po priči je znao da je to stan od I. tuženog, nije znao da bi to bio i stan od njegove supruge, I. tuženog je upoznao jer je dolazio na gradilište tužitelja u Oporovečku ulicu po jednog radnika Muharemović Sefira. Poznato mu je da je Paško odnosno Grga gradnja nabavljao fasadu od I. tuženoga općenito za potrebe tvrtke.

16. Sud prihvaća iskaze svjedoka u cijelosti, ocjenjuje ih uvjerljivim i istinitim, budući da isti imaju neposredna saznanja o odlučnim činjenicama, a sadržaj iskaza navedenih svjedoka nisu ničim dovedeni u sumnju. Sud prihvaća iskaz ranijeg zakonskog zastupnika tužitelja u pretežitom dijelu i u tom dijelu u kojem ga prihvaća ocjenjuje ga uvjerljivim i istinitim, a ne prihvaća ga u dijelu u kojem iskazuje da su mu tuženi ostali dužni nešto novaca za kupnju stana koji je tužitelj kupio od tvrtke Zvonac d.o.o. i u dijelu u kojem iskazuje da je I i II tuženima izdao tabularnu izjavu. Naime, budući da je kupac stana II tužena, a ne I tuženi, očito je da tužitelj nije izdao tabularnu izjavu oboje tuženika, kako to iskazuje raniji zakonski zastupnik tužitelja, već samo II tuženoj. Također je neživotno i nelogično da je tužitelj, nakon što je kupio taj stan od navedene tvrtke i prodao ga II tuženoj, iako mu iznos kupovine nije plaćen

u cijelosti, izdao II tuženoj tabularnu izjavu i ona se u zemljišnim knjigama upisala kao vlasnica toga stana, a da o tome nije sastavljena nikakva potvrda, izjava i slično. Stoga se njegov iskaz i u tom dijelu iskazuje neuvjerljivim. Iskaze tuženika sud ocjenjuje uvjerljivim i istinitim jedino u dijelu u kojem iskazuju o vlasništvu stanova na 3. i 4, katu u Reljkovićevoj ulici i u dijelu u kojem I tuženik iskazuje o svom zaposlenju u tvrtki Baumit i o poslovnoj suradnji te tvrtke i tužitelja, dok ih u preostalom dijelu ocjenjuje neuvjerljivim, neistinitim, neživotnim, suprotnim iskazima saslušanih svjedoka i ranijeg zakonskog zastupnika tužitelja te dokumentaciji u spisu.

17. Rješenjem ovog suda od 24. veljače 2016. određeno je izvođenje dokaza očevidom na licu mjesta u Zagrebu, Reljkovićeva 2, uz prisustvo građevinskog vještaka Daria Šerera, dipl.ing. za 18. travnja 2016. u 13,00 sati, a na očevid su pozvani zakonski zastupnik tužitelja, tuženici, punomoćnici tužitelja i tuženika te svjedoci Željko Fišić, Miro Lončar, Ismet Halilović, Ibrahim Korozović i vještak. Točkom II. tog rješenja naloženo je tužitelju da na ime troškova sudske komisije i predujma za građevinsko vještačenje uplati iznos od 2.875,04 kune na žiro-račun suda, u roku od 15 dana. Tužitelj je uplatio predujam po tom rješenju. Na sam dan određenog očevida, dakle 16. travnja 2016. u 9,49 sati zaprimljen je putem fax-a podnesak punomoćnice tuženika u kojem navodi da ju je I tuženik obavijestio da nije u stanju pristupiti očevidu niti organizirati isti u svom stanu te se stoga moli odgoditi zakazani očevid, a da je očekivano trajanje bolovanja 21 dan te da se moli zakazati novi očevid po proteku tog roka. Budući da uz prijedlog nije dostavljen nikakav dokaz u prilog tvrdnji navedenih u prijedlogu pa je evidentno da prijedlog nije osnovan, a niti je opravdan izostanak II tužene sa očevida, sudska komisija je stigla na lice mjesta gdje je zatekla zakonskog zastupnika, prokuristicu i zamjenicu punomoćnika tužitelja, punomoćnicu tuženika, vještaka te svjedoke Željka Fišića, Miru Lončara i Ismeta Halilovića. Pozvonjeno je na zvono tuženika i nitko nije otvorio vrata. Na tom očevidu određen je sljedeći očevid za 3. lipnja 2016. Podneskom od 1.6.2016. punomoćnica tuženika izvijestila je sud kako ju je I tuženik obavijestio da je bolestan te da zbog bolesti nije u stanju prisustovati očevidu niti omogućiti održavanje istog u svom stanu. Dostavlja potvrdu o privremenoj nesposobnosti za rad od 1.6.2016., izvješće o privremenoj nesposobnosti za rad od 1.6.2016. te potvrdu o privremenoj nesposobnosti za rad od 14.4.2016. Iz potvrde o privremenoj nesposobnosti za rad od 1.6.2016. proizlazi da je šifra uzroka bolovanja AO, prvi dan nesposobnosti za rad je 31.5.2016., a očekivano trajanje bolovanja 14 dana. Iz izvješća o privremenoj nesposobnosti za rad od 1.6.2016. proizlazi da je ja trajanje privremene nesposobnosti/spriječenosti za tekući mjesec bilo od 31.5.2016. do 31.5.2016. Budući da navedena dokumentacija ne opravdava izostanak I tuženika, odnosno da iz iste ne proizlazi zdravstvena nesposobnost I tuženika da prisustvuje očevidu, odnosno da omogući provođenje očevida jer prema izvješću od 1.6.2016. proizlazi da je trajanje privremene nesposobnosti spriječenosti za tekući mjesec bilo od 31.5.2016. do 31.5.2016., dok iz potvrde od 1.6.2016. proizlazi da je prvi dan nesposobnosti za rad 31.5.2016., a nema dokaza da bi ta nesposobnost trajala dulje od 31.5.2016. (izvješće od 1.6.2016.), tj. nema dokaza o nesposobnosti na sam dan održavanja očevida od 3. lipnja 2016., to je sudska komisija na dan 3. lipnja 2016. pristupila na očevid gdje je zatekla zakonskog zastupnika i prokuristicu tužitelja, punomoćnicu tuženika, vještaka te svjedoke Željka Fišića i Ismeta Halilovića. Pozvonjeno je na zvono tuženika i nitko nije otvorio vrata. Punomoćnica tuženika je navela da nema informaciju zašto nije pristupila II. tužena. Uzgredno valja napomenuti kako iz potvrde o privremenoj nesposobnosti za rad od 14.4.2016. proizlazi da je šifra uzroka bolovanja AO, prvi dan nesposobnosti za rad je 15.4.2016., a očekivano trajanje bolovanja 21 dan, a nema dokaza do kada je ta nesposobnost trajala pa ni ta potvrda, osim što je uzgredno rečeno dostavljena dva i

pol mjeseca nakon očevida određenog za dan 16. travnja 2016. nije dokaz da je I tuženik bio zdravstveno nesposoban i onemogućen da prisustvuje očevidu određenom za 16. travnja 2016., odnosno da omogući provođenje očevida određenog za taj dan. Dakle, iz navedene dokumentacije ne proizlazi zdravstvena nesposobnost I tuženika da prisustvuje očevidima određenim za 16. travnja 2016. i 3. lipnja 2016., već iz iste proizlazi da je I tuženik bio privremeno nesposoban za rad na dan 31.5.2016. i 15.4.2016., s tim da je potvrda o privremenoj nesposobnosti za rad od 14.4.2016. dostavljena dva i pol mjeseca nakon očevida određenog za dan 16. travnja 2016. Izostanak II tužene sa oba očevida nije ničim opravdan.

18. Budući da su tuženi naprijed navedenim postupanjem neopravdano onemogućili održavanje očevida u njihovom stanu, vještaku je dan zadatak da se očituje na okolnost vrste i vrijednosti izvedenih radova u zgradi na adresi Reljkovićeve 2 na temelju dokumentacije u spisu. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka dipl. ing. građ. Dariu Šereru iz tvrtke Ing Ekspert d.o.o. od 17. ožujka 2017. proizlazi da prema zadatku daje očitovanje na okolnost vrste radova i vrijednosti izvedenih radova u zgradi na adresi Reljkovićeve 2, a u stanovima u vlasništvu I. i II. tuženika na temelju nabrojene i opisane dokumentacije, bez uviđaja na licu mjesta i mogućnosti provjere vrste i količine izvedenih radova. Dokumentacija priležeća sudskom spisu (strana spisa 148 do 166) pod nazivom Građevinska knjiga sa izvedenim radovima, Investitori: Štulić Sergije i Sunčana, Reljkovićeve 2, 10 000 Zagreb, Izvođač radova: Grga Gradnja d.o.o., Branovečina 100, 10 040 Zagreb, OIB 23543288770, po svom obliku i formi nije Građevinska knjiga kako je propisano prema Zakonskim odredbama jer nije potpisana od strane nadzornog inženjera, odnosno investitora. Procijenjena vrijednost radova koji su prema dokumentaciji priležećoj sudskom spisu izvedeni od strane tužitelja u zgradi na adresi Reljkovićeve 2, a u stanovima u vlasništvu I. i II. tuženika iznosi 289.670,06 kn što s 23% PDV-a iznosi 356.294,17kn.

18.1. Podneskom od 8. lipnja 2017. tuženici su prigovarali nalazu i mišljenju vještaka navodeći kako tzv. "građevinska knjiga" sadrži stranicu 17, koja nikako ne može biti sastavni dio građevinske knjige, koja stranica je tekst pisan naknadno (nije vidljivo ni tko ga je pisao jer kao ni ostali dio nije potpisana ni ovjerena), a koji po sadržaju sasvim sigurno ne spada u građevinsku knjigu, niti je pisan od strane osoba koja se u građevinu razumije ili se njome bavi. Vještak se uopće nije osvrnuo na vrste radova, u smislu je li logično tvrditi da su isti izvedeni u nekim vremenskim intervalima te sa materijalima koji su nabrojani. Postavljaju pitanje vještaku kako tumači nelogičnosti opisa na str. 1 građevinske knjige, navedeno je ukupno 7 datuma u razmaku od 23.2.2007. do 15.6.2007., a s obzirom na tekstualni opis proizlazi da se radilo 7 radnih dana u periodu od gotovo 4 kalendarska mjeseca, i to na "rušenju", "demontaži" te "čišćenju", sve obračunato u radnim satima i to čak i odvoz, što nema nikakvog smisla. Stoga se postavlja pitanje kad bi se potpisivao takav list građevinske knjige. Slijedom navedenog može se zaključiti da je cijela stranica napisana naknadno, a ne u sukcesivno u doba kada su "izvođeni" navedeni radovi. Za datum 24.2.2007. satnica od 20 sati u građevinskoj knjizi se ne podudara s tabličnim prikazom koji je dostavljen iz listova "građevinske knjige", jer se tamo navodi (6, rad do 15,00 sati). Postavljaju pitanje vještaku može li temeljem takvih podataka uopće utvrditi koliko sati se radilo te bi li to mogao utvrditi da je izveden dokaz očevida na licu mjesta. Za datum 8.3.2007. proizlazi da se radilo 5,6 (pet cijelih šest) ljudi, budući da se stalno navodi 10-satni radni dan, a što je u suprotnosti s tabličnim prikazom koji je dostavljen iz listova "građevinske knjige" jer se tamo navodi 7(?) x 8 sati. Za datum 12.3.2007. (ponedjeljak) te 15.6.2007. (petak) navedena je satnica od 32 sata u građevinskoj knjizi pa nije jasno koliko je radnika taj dan radilo, budući da se stalno navodi 10-satni radni dan, a što je u suprotnosti s

tabličnim prikazom koji je dostavljen iz listova "građevinske knjige". Navedeno je ukupno 7 različitih datuma u dijelu opisa, ali u stupcu "izvršena količina radova" naveden je niz od ukupno 8 satnica, tj. radi se o odstupanju. Navedeni opisi se ne podudaraju s tabličnim prikazom koji je dostavljen iz listova "građevinske knjige". Postavljaju pitanje vještaku kako tumači nelogičnosti opisa na str. 2. "građevinske knjige". Navedena su 2 datuma u 7.2007. čiji se opis ne podudara s tabličnim prikazom koji je dostavljen iz numeriranih listova "građevinske knjige". Naveden je dio teksta "-ojačavanje nosivih grada tavana po izračunu u nacrtu statičara", a isti nisu priloženi, a moraju se obavezno priložiti građevinskoj knjizi uz list na koji se poziva. Postavljaju pitanje vještaku kakav zaključak iz toga izvodi i može li tvrditi da su ti radovi izvedeni. Navedeni opisi se ne podudaraju s tabličnim prikazom koji je dostavljen iz listova "građevinske knjige". Postavljaju pitanje vještaku kako tumači nelogičnosti opisa na str. 3. "građevinske knjige". Navedena su 4 datuma u 7.2007. čiji se opis ne podudara s tabličnim prikazom koji je dostavljen iz numeriranih listova "građevinske knjige". Navedena 2 dana zaredom u jednom tjednu, listova pa zatim prekid pa zatim 2 dana zaredom u sljedećem tjednu, što nije logično s obzirom na vrstu opisa navodno izvedenih radova. Postavljaju pitanje vještaku kako objašnjava ovu nelogičnost te kako tumači nelogičnosti opisa na str. 4 „građevinske knjige” na kojoj su navedena 2 datuma u 7.2007. čiji se opis ne podudara s tabličnim prikazom koji je dostavljen iz numeriranih listova „građevinske knjige” te kako vještak tumači nelogičnosti opisa na str. 5 „građevinske knjige” na kojoj su navedena 3 datuma u 7.2007. čiji se opis ne podudara s tabličnim prikazom koji je dostavljen iz numeriranih listova „građevinske knjige, dok se za datum 21.7.2007. satnica od 33 sata u građevinskoj knjizi ne podudara s tabličnim prikazom koji je dostavljen iz listova „građevinske knjige” jer se tamo navodi 17 sati postave armature, i to vrlo male količine (svega 102 šipke te 4 armaturne mreže), prema opisu trajalo je čak 3 dana, uz navedenu satnicu od 94,5 radnih sati. To je daleko od uobičajene količine utrošenog vremena za očito malu površinu koju hipotetski treba naknadno betonirati. Postavljaju pitanje vještaku kako tumači nelogičnosti opisa na str. 6 „građevinske knjige” gdje je naveden datum 25.7.2007., čiji se opis ne podudara s tabličnim prikazom koji je dostavljen iz numeriranih listova „građevinske knjige”, nije navedena veličina, odnosno površina ploče koja se navodno betonirala, već samo radni sati, što odstupa od tehničke logike (izrada betoniranja armiranobetonskih ploča uobičajeno se obračunava prema izmjerenoj površini) te kako tumači nelogičnosti opisa na str. 7 „građevinske knjige” gdje su navedena 2 datuma u 7.2007. čiji se opis ne podudara s tabličnim prikazom koji je dostavljen iz numeriranih listova „građevinske knjige”, a datum 26.7.2007. ne postoji u tabličnom prikazu koji je dostavljen iz numeriranih listova „građevinske knjige, navedena je navodna količina Ytonga (ukupno 60 kom = 40+20), a količina „cigle porotherm” je navedena umjesto brojem riječju „nešto”, količina navodnog „morta za zidanje” uopće nije navedena. Postavljaju pitanje vještaku kako tumači nelogičnosti opisa na str.8 „građevinske knjige” gdje su navedena 2 datuma u 7.2007. čiji se opis ne podudara s tabličnim prikazom koji je dostavljen iz numeriranih listova „građevinske knjige”, naveden je tekst „rašalovanje deke između kata i tavana, iznošenje opreme”, iako je to tehnički nemoguće da se uklanja oplata za armiranobetonsku ploču koja je prema str. 6 iste „građevinske knjige” izvedena samo 5 dana ranije. Obavezno je podupiranje horizontalnih armiranobetonskih konstrukcija u roku 28 dana prema svim važećim tehničkim propisima. Dakle, radi se o radovima koji ne samo da nisu bili izvedeni, nego ih nije ni bilo moguće izvesti na opisani način. Postavljaju pitanje vještaku kako tumači nelogičnosti opisa na str.9 „građevinske knjige” gdje su na vrhu stranice navedeni navodno izvedeni radovi „dizanje žbuke i štrek materijala” u ukupnom trajanju 100 radnih sati (20+40+30), tj. u čak 3 različita dana, ali se ne zna na koje se datume to izvodilo, budući da nema nikakve oznake datuma pa se

postavlja pitanje vjerodostojnosti tog upisa. U nastavku stranice su navedeni radovi žbukanja u samo 3 radna dana, a koji se sastoje 3 različite faze gdje svaka traži prosušivanje uz istovremeno procvršćavanje te je nemoguće sve faze završiti u samo 3 dana. Nakon izvođenja cementnog šprica na zidovima potrebno je čekati fazu prosušivanja, a koja ne može trajati manje od 3-5 dana prema propisima, nakon izvođenja termožbuke na zidovima potrebno je čekati fazu prosušivanja, a koja u prosječnim vremenskim uvjetima ne može trajati manje od 5 dana po centimetru debljine. Stoga je važno navesti i podatak o prosječnoj debljini aplikacije takve žbuke u građevinskoj knjizi (a o debljini sloja ovisi i cijeni takvog žbukanja zbog različitog utroška materijala i vremena za obradu). Materijal „Haftmörtel“ koji se navodi za zaglađivanje termožbuke je neadekvatan za tu namjenu, a isti se niti ne navodi u tabličnom prikazu koji je dostavljen iza numeriranih listova „građevinske knjige“. Radi se o polimernocementnom ljepilu namijenjenom za izvedbu kontaktnih fasada s izolacijskim pločama od kamene vune (po ETICS sustavu), a također taj se materijal mora na vanjskim plohamu armirati s alkalnootpornom tekstilnom mrežicom veličine oka 4x4 mm, specifične gustoće 160 g/m². Uobičajeno je u praksi obračunavati izvedbu žbuka prema izmjerenoj izvedenoj površini, a ne prema utrošenim radnim satima, što također osim nemogućih termina i krivih građevinskih materijala, upućuje na nevjerodostojnost dokumenta te nepodobnost istoga za obračun i ispostavu računa. Postavljaju pitanje vještaku kako tumači nelogičnosti opisa na str.10 „građevinske knjige“ jer da iako je logično radove bojanja i gletanja obračunavati u jedinicama površine (tj. u m²) te tako iskazati i jediničnu i ukupnu cijenu, ovdje je navedeno da su navodni radovi trajali čak 507 radnih sati bez ikakvog datuma početka i završetka, niti razdoblja trajanja. Iz navedenog proizlazi da su okvirno radovi bojanja trajali između 30 radnih dana (za 2 radnika), što nema nikakvog tehničkog, niti ekonomskog smisla. Za zidove koji su navodno zidani Ytongom (tj. porobetonskim blokovima) navedeno je da su obrađeni na sljedeći način: „ugrađena je mrežica u ljepilo WDWS“, što je tehnički neispravno, budući da se radi o nesustavnom polimernocementnom ljepilu namijenjenom za izvedbu kontaktnih fasada s izolacijskim pločama, i to za lijepljenje izolacijskih ploča na vanjsku stranu zidova pročelja, za koje je zabranjena upotreba mrežice. Napomena „ljepilo WDWS“ ne postoji, tužitelj očito ne barata osnovnim znanjima. Uz to, izraženo je nepodudaranje s tabličnim prikazom koji je dostavljen iza numeriranih listova „građevinske knjige“, budući da je tamo navedena količina od samo 5 vreća, što je dovoljno za samo oko 15-20 m zidne plohe. Postavljaju pitanje vještaku kako tumači nelogičnosti opisa na str.11 „građevinske knjige“ gdje je navedeno da su navodni radovi čišćenja trajali čak 300 radnih sati bez ikakvog datuma početka i završetka, niti razdoblja trajanja, vrlo paušalno i vrlo nerealno, a s obzirom da su se takvi radovi već navodili nije jasno radi li se o duplom obračunavanju, što također upućuje na nevjerodostojnost dokumenta. Postavljaju pitanje vještaku kako tumači nelogičnosti opisa na str. 12 „građevinske knjige“ gdje nije navedeno niti približno o kakvim se građevinskim radovima radi, već samo „izvođeni razni radovi“, koje im je netko „naređivao“ radi se o 6 radnih "rada" (očito pogrešno navedeno) u razdoblju od čak 3 mjeseca koncem 2007., s vrlo šarolikim satnicama od 7 radnih sati pa do 34,5 radna sata na pojedini dan. Opis se ne podudara s tabličnim prikazom koji je dostavljen iza numeriranih listova „građevinske knjige“. Ukazuje da postoje greške u određivanju dana u tjednu za čak 2 datuma: dan 10.11.2007. je bila subota, a ne petak kako je navedeno, dan 15.12.2007. je bila subota, a ne petak kako je naveden, iz čega se također može zaključiti da se radi o pisanju građevinske knjige retroaktivno kako bi se ista iskonstruirala za željeni cilj. Postavljaju pitanje vještaku kako tumači nelogičnosti opisa na str.13 „građevinske knjige“ gdje je navedeno da su navodni radovi utovara i odvoza trajali čak 193 radna sata bez ikakvog datuma početka i završetka, niti razdoblja trajanja, vrlo paušalno i vrlo nerealno, a s obzirom da su se

takvi radovi već navodili (uključujući i na str. 11. „građevinske knjige”) pa nije jasno radi li se o duplom obračunavanju. Postavljaju pitanje vještaku može li reći zašto je uključio u obračun navedene radove kada isti nisu logično prikazani te kako bi očivid na licu mjesta utjecao na ocjenu ove stavke. Vrlo je čudno da nije naveden broj odvezenih tura, kao i da nisu navedeno za koliko su sati angažirani studenti, jesu li angažirani i jesu li plaćeni. Postavljaju pitanje vještaku kako tumači svoju odluku da bez ikakvih vlastitih komentara jednostavno citira str. 15 „građevinske knjige”, a ta je stranica samo niz popisanih građevinskih materijala te nekolicina prijevoza, na toj se stranici opetovano navode navodni razni prijevozi (prijevoz šute, prijevoz, prijevoz + okipor), što znači da se višekratno obračunavaju, budući da su isti navedeni na str. 11. i na str. 13. Ne navodi se kilometražu ni distanca pa nije jasno temeljem čega je onda iskazana cijena. Ukupna količina navedene armature je prevelika u smislu količine i novčanog iznosa (iako nigdje nije navedeno kolika je površina armiranobetonske ploče koja izvedena). Postavljaju pitanje vještaku kako tumači svoju odluku da bez ikakvih vlastitih komentara jednostavno citira račune koji su priloženi od str. 23-35 elaborata, a bez da protumači postoji li veza njih i nekretnina u koje su ugrađeni. Tako, npr. se na str. 23 i 24 elaborata nalaze 3 računa gdje se nigdje ne spominje mjesto ugradnje pa po čemu se to onda može smjestiti na točno predmetnu nekretninu. Na str. 25 elaborata nalazi se račun gdje se spominje mjesto ugradnje Ilica 224, što očito nije adresa Reljkovićeve 2 (na str. 26 i 27 elaborata nalazi se 2 otpremnica) na str. 25-35 elaborata nalaze se račun i ponuda za stolariju (Sencon), no nigdje se ne navodi mjesto ugradnje. Postavljaju pitanje vještaku kako tumači svoju odluku da bez ikakvih vlastitih komentara jednostavno citira tablične prikaze koji su priloženi od str. 36-38 elaborata, a bez da protumači postoji li veza njih i nekretnina u koje su ugrađeni. Na str. 36 elaborata nalazi se nekakva tablica (specifikacija materijala i rada), bez oznake na što se ili na koju se lokaciju odnosi, a koja se ne poklapa sa sadržajem „građevinske knjige”. Na str. 37 i 38 elaborata nalaze se nekakve tablice sa sadržajem koji se ne može povezati s radovima na navodnoj adaptaciji stana. Postavljaju pitanje vještaku kako tumači svoju odluku da bez ikakvih vlastitih komentara jednostavno citira račune koji su navedi na str. 16 „građevinske knjige” (odnosno str. 40 elaborata), a koji su priloženi na str. 41-60 elaborata, a bez da protumači postoji li veza njih i nekretnina u koje su ugrađeni. Uz to, redoslijed priloženih računa nema veze sa specifikacijom na str. 39 elaborata, tako daje to vrlo zamagljujuće i nečitko. Tako, npr. račun iz specifikacije „3.3. Farmacel pribor + masa (MD profil d.o.o.)” na iznos 1.107,20 kn ne postoji u elaboratu, a obračunat je račun iz specifikacije „3.4. Namještaj (Iverpan d.o.o.)” na iznos 3.637,33 kn ne postoji u elaboratu, a obračunat je, ali su zato priloženi računi s iznosima 366,96 kn, 956,88 kn, 2.303,49 kn. Račun iz specifikacije „3.5. Namještaj (Elgrad d.o.o.)” na iznos 10.087,32 kn ne postoji u elaboratu, a obračunat je, ali su zato priloženi računi s iznosima: 857,87 kn, zatim je priložena samo 1. stranica računa br. 004-806138, od 25.08.2008, tj. bez ostalih stranica pa se niti ne zna koliki je ukupni iznos, 2.525,34 kn. Račun iz specifikacije „3.6. Keramika (Tehnogips d.o.o.)” na iznos 8.114,26 kn ne postoji u elaboratu, a obračunat je, ali su zato priloženi računi s iznosima 596,26 kn, 5.995,32 kn, 1.522,68 kn, račun iz specifikacije „3.7. Keramičke pločice i kupaonski elementi (Fugelgrad d.o.o. / ND Kreiva d.o.o.)” na iznos 10.346,39 kn ne postoji u elaboratu, a obračunat je. No zato postoji račun od Fugelgrad d.o.o. 12.731,81 kn, pa nije jasno o čemu se radi. Račun iz specifikacije „3.8. Kamene klupčice (Žarkovo d.o.o.)” na iznos 3.487,87 kn ne postoji u elaboratu, a obračunat je, ali su zato priloženi računi s iznosima 3.024,36 kn, 463,51 kn račun iz specifikacije „3.9. Oprema (Emme Inox d.o.o.)” na iznos 8.437,10 kn ne postoji u elaboratu, a obračunat je, ali su zato priloženi računi s iznosima 4.444,20 kn, 3.992,90 kn. Račun iz specifikacije „3.10. Namještaj boja (M color)” na iznos 1.037,02 kn priložen je na str. 46 elaborata, ali je također priloženi i

još jedan račun s iznosom na 278,15 kn na str. 45 elaborata pa nije jasno o čemu se radi. Postavljaju pitanje vještaku može li reći zašto je uključio u obračun navedene radove kada isti nisu logično kako tumači nelogičnosti opisa na str.14 „građevinske knjige“ gdje je navedeno vrlo paušalno „žbukeri su naknadno“ izvodili „neke popravke jer je nešto u stanu mijenjano“, bez oznake datuma početka, trajanja i završetka radova, bez ikakve makar okvirne specifikacije o čemu se radi. Smatraju da se vještak nije trebao upuštati u davanje mišljenja o vrijednosti radova na način da iste knjigovodstveno pobroji i zbroji razne račune, jer za takvo što nisu potrebna specifična znanja vještaka građevinske struke. Tužitelj sam ne plaća potraživanja koja drugi subjekti imaju prema njemu te namjerno i svjesno gomila dugove, očito računajući na to da se od njega njegovi vjerovnici neće moći naplatiti.

18.2. Vještak se podneskom od 12.7.2017. očitovao na navedene prigovore navodeći da mu je, kao što je iz zadatka vještačenja razvidno, nakon dva bezuspješna pokušaja uviđaja na licu mjesta od strane suda odrađen zadatak "očitovati se na okolnost vrste radova i vrijednosti izvedenih radova u zgradi na adresi Reljkovićeve 2, a u stanovima u vlasništvu I. i II. tuženika, a na temelju dokumentacije u spisu". Vezano uz prigovore tuženika u točkama od 12. do 13. i 18. iskazuje da njegov zadatak određen od strane suda nije bio da u dokumentaciji priloženoj sudskom spisu istražuje "nelogičnosti", kako ih u podnesku naziva tuženik, nego da se na temelju dokumentacije priležeće u spisu očituje o okolnosti vrsta radova i vrijednosti izvedenih radova u zgradi na adresi Reljkovićeve 2, a u stanovima u vlasništvu I. i II. tuženika, što je u nalazu i mišljenju od 17.2.2017. i učinio. Vezano za prigovore tuženika u točkama od 14. do 17. iskazuje da njegov zadatak određen od strane suda nije bio da "tumači i komentira" dokumentaciju priloženu sudskom spisu nego da se na temelju dokumentacije priležeće spisu očituje na okolnost vrste radova i vrijednosti izvedenih radova u zgradi na adresi Reljkovićeve 2, a u stanovima u vlasništvu I. i II. tuženika, što je u nalazu i mišljenju od 17.2.2017. i učinio. Vezano uz navod tuženika u podnesku da je trebao "protumačiti postoji li veza između radova i nekretnina na kojima su isti ugrađeni, izvedeni" iskazuje da isto nije mogao učiniti jer su dva uviđaja na zgradi na adresi Reljkovićeve 2, a u stanovima u vlasništvu I. i II. tuženika, bila neuspješna, odnosno nije omogućen ulazak u iste kako bi se izvršila usporedba stanja u naravi sa dokumentacijom za koju tužitelj navodi da je nastala prilikom izvođenja radova na nekretnini tuženika. Nalaz i mišljenje od 17.2.2017. je sačinio prema dokumentaciji opisanoj na stranici 3. nalaza i mišljenja, a koja je u sudski spis priložena od strane tužitelja i koja se prema njegovom navodu odnosi na nabavu materijala i opreme koje je nabavio i ugradio prilikom izvođenja radova na adaptaciji stanova I. i II tuženika.

18.3. U svom usmenom saslušanju od 13.2.2020. vještak navodi kako u cijelosti ostaje kod očitovanja na podnesak tuženika od 11.srpnja 2017. Na upit da li je prilikom izvođenja radova potrebno izdavati privremene situacije za radove koji duže traju, iskazuje da je isto stvar koja se definira ugovorom o izvođenju radova. Na pitanje da li je račune priležeće spisu moguće povezati sa bilo kojim radilištem, iskazuje da mu isto nije bio zadatak, uvidom u navedene račune vidljivo je da su isti izdani na Grga gradnja d.o.o., a na istima nije navedeno mjesto ugradnje materijala za koje su računi izdani. Na upit kako vještak tumači da je račun za beton koji se nalazi u preslici na strani 25 nalaza vještaka, a na stranici 26 je otpremnica da se sve odnosi na gradilište na adresi Ilica 224, iskazuje da isto prilikom izrade nalaza nije kontrolirao, da je predmetnu dokumentaciju u spis dostavio tužitelj kao dokumentaciju vezano uz radove izvedene u stanu tuženika. Na upit da li bi pregled stana bio od koristi za utvrđenje izvedenih radova iskazuje da bi bilo potrebno imati projekt i troškovnik s iskazanim stavkama koji radovi su trebali biti izvedeni, da bi se moglo provjeriti da li su oni izvedeni i u kojim količinama, a što bi trebalo biti popraćeno građevinskom knjigom, građevinskim dnevnicima, obračunskim nacrtima, što bi sve trebalo biti potpisano od strane

nadzornog inženjera, a što u konkretnom slučaju u spisu nedostaje. Građevinska knjiga i dnevnik trebaju biti potpisane od strane izvođača radova i nadzornog inženjera. Na upit da li bi se moglo provjeriti da li stavke ugrađene stolarije iz priležnih računa spisu odgovaraju ugrađenoj stolariji u stanu tuženika, iskazuje da je mišljenja da bi isto bilo moguće provjeriti uviđajem na licu mjesta. Na upit da li može vidjeti gdje je ugrađena epoksi smola i termo žbuka iskazuje da isto bez projekta i troškovnika ne može utvrditi. Zakonska obveza izrade projekta postoji tamo gdje se zadire u bitna svojstva za građevinu koja su propisana Zakonom o gradnji, a postojanje projekta adaptacije i uređenja gdje to nije potrebno smatra svrsishodnim kako bi se znalo na kojim mjestima i u kojim količinama je potrebno izvesti pojedine vrste radova.

19. Na ročištu od 13.2.2020. tužitelj je predložio da se provede očevid sa vještakom radi pregleda nekretnina i dovođenja u vezu računa i dokumentacije koja prileži spisu sa eventualno izvedenim radovima u predmetnoj nekretnini. Tuženi se tome nisu protivili i naveli su da će omogućiti provođenje očevida u predmetnoj nekretnini u vrijeme koje odredi sud.

19.1. Dakle, iz stanja spisa proizlazi da je ovaj sud u dva navrata, i to za dane 16. travnja 2016. i 3. lipnja 2016. zakazao očevid na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka građevinske struke na okolnost vrste i vrijednosti izvedenih radova i dovođenja u vezu priloženih računa i druge dokumentacije i radova izvršenih u stanu tuženika, no međutim, ovaj sud nije proveo navedenu radnju i izveo predloženi dokaz jer tuženici koji raspolažu sa ključevima od stanova bez opravdanih razloga nisu pristupili na oba očevida niti su sudu putem druge osobe (njihove punomoćnice, bliskog srodnika, prijatelja, susjeda ili neke druge osobe), na način da toj osobi predaju ključeve od stanova, a ta osoba potom otključa stan(ove), omogućili nesmetan ulaz u sporne stanove i provođenje očevida. Dakle, takvim svojim dispozicijama, konkretno naprijed opisanom grubom zlouporabom procesnih ovlaštenja tuženici su onemogućili, odnosno spriječili da se u ovom postupku pravilno i potpuno utvrdi činjenično stanje, odnosno da se upravo na temelju očevida na licu mjesta u stanovima tuženika uz sudjelovanje svjedoka koji su izvodili radove u stanovima i sudjelovanja građevinskog vještaka utvrdi da li su doista izvedeni radovi, ugrađena oprema i ugrađeni materijali u stanu tuženika na temelju dokumentacije koja prileži spisu te u kojoj količini. Stoga je pravilno dan zadatak vještaku da svoj nalaz i mišljenje sačini na temelju dokumentacije u spisu jer očevid na licu mjesta nije bilo moguće provesti, budući da tuženici bez ikakva opravdana razloga nisu pristupili na dva određena očevida niti su sudu putem druge osobe (njihove punomoćnice, bliskog srodnika, prijatelja, susjeda ili druge osobe), na način da toj osobi predaju ključeve od stanova omogućili ulaz u stanove i provođenje očevida. Odredbom čl. 10. ZPP propisano je kako sud, stranke i drugi sudionici moraju nastojati da se postupak provede bez odugovlačenja, u razumnom roku i sa što manje troškova. Sud je dužan onemogućiti svaku zlouporabu prava u postupku. U takvoj situaciji teret dokaza je prebačen na tuženike pa oni trebaju dokazati da u njihovim stanovima nisu izvedeni radovi za koje tužitelj tvrdi da su izvedeni i u količini u kojoj tvrdi da su izvedeni, da nisu ugrađeni materijali i oprema za koju tužitelj tvrdi da su ugrađeni u njihovim stanovima jer je tužitelj upravo očevidom na licu mjesta uz sudjelovanje svjedoka koji su radove izvodili i vještaka građevinske struke pokušao dokazati svoje tvrdnje, odnosno naprijed navedene činjenice, ali su ga tuženici u tome svojim nedopuštenim dispozicijama spriječili, a sud je dužan onemogućiti svaku zlouporabu prava u postupku. Takve dispozicije tuženika ovaj sud ne smije i ne može tolerirati i cijeni ih kao pokušaj tuženika da opstruiraju tužitelja u tome da izvede dokaze kojima želi dokazati svoje tvrdnje i u konačnici cijeni ih kao pokušaj izbjegavanja ispunjenja njihove obveze koju imaju prema tužitelju s osnova adaptacije predmetnih stanova. Stoga ovaj sud u cijelosti prihvaća nalaz i mišljenje vještaka i ocjenjuje ga logičnim,

uvjerljivim te danim u skladu s pravilima struke, u skladu sa stanjem spisa. Osim toga, nalaz vještaka sukladan je i iskazima ranije zakonskog zastupnika tužitelja i saslušanih svjedoka kao ranijih radnika tužitelja, kao i materijalnoj dokumentaciji u spisu (računima, ponudama, ispravi nazvanoj "građevinski dnevnik", tablicama koje sastavili tuženici i predali tuženiku, a u kojima su dali svoje viđenje obračuna troškova u vezi adaptacije). Također, sud je prihvatio i pisano i usmeno očitovanje vještaka jer smatra da su s obzirom na stanje spisa i navedena nedopuštena raspolaganja tuženika kojima sprečavaju tužitelja u njegovu nastojanju da se potpuno i pravilno utvrdi činjenično stanje na primjedbe tuženika na nalaz i mišljenje vještaka u pisanom i usmenom očitovanju dana logična i uvjerljiva objašnjenja koja u cijelosti kao vjerodostojna prihvaća i ovaj sud. Prigovori tuženika da su pojedini radovi izvedeni tehnički neispravno irelevantni su, tim više što nema dokaza da bi tuženici na bilo koji način prigovarali kvaliteti izvedenih radova. U odnosu pitanja tuženika postavljena vještaku može li reći zašto je uključio u obračun navedene radove kada isti nisu logično prikazani te kako bi očevid na licu mjesta utjecao na ocjenu ove stavke, valja istaknuti kako je posve neprikladno tuženikovo upiranje na to kako bi očevid na licu mjesta utjecao na ocjenu pojedinih stavki kada su oni sami dva puta neosnovano spriječili održavanje očevida u stanovima. Naime, upravo provođenjem očevida na licu mjesta u prisustvu vještaka i svjedoka kao radnika tužitelja koji su sudjelovali u izvođenju predmetnih radova izvršila bi se usporedba stanja u naravi sa dokumentacijom za koju tužitelj navodi da je nastala prilikom izvođenja radova na nekretnini tuženika, a tu radnju (očevid na licu mjesta) u čak dva navrata, bez ikakvog opravdanja na opisani način onemogućili su tuženici koji su ujedno vlasnici tih stanova. Okolnost da građevinska knjiga po svom obliku i formi nije građevinska knjiga kako je to propisano zakonskim odredbama jer nije potpisana od strane nadzornog inženjera, odnosno investitora ne umanjuje istoj svojstvo dokaza u ovom postupku te sud smatra da je tužitelj u stanovima tuženika izveo sve radove prema stavkama u građevinskoj knjizi, bez obzira što oni nisu ovjereni potpisima tuženika kao investitora i nadzornog inženjera, a ostale navode o količini izvedenih radova, ugrađenim materijalima, opremi i slično zbog opisanog postupanja tuženika nije bilo provjeriti pa takvi navodi nisu niti uzeti u obzir jer su upravo tuženici opisanim postupanjem opstruirali pravilno i potpuno utvrđenje činjeničnog stanja u postupku. Uostalom, tužitelj svoje tvrdnje, osim navedenim, dokazuje i iskazima svjedoka i ranijeg zakonskog zastupnika tužitelja te ostalim, brojnim ispravama u ovom postupku. Nakon usmenog saslušanja vještaka, rješenjem ovog suda od 17. veljače 2020. određeno je izvođenje dokaza očevidom na licu mjesta u Zagrebu, Reljkovićeve 2, uz prisustvo građevinskog vještaka Daria Šerera, dipl.ing. za 28. travnja 2020. u 13,00 sati, a na očevid su pozvani punomoćnici tužitelja i tuženika te svjedoci Željko Fišić, Miro Lončar, Ismet Halilović, Ibrahim Korozović i vještak. Točkom II. tog rješenja naloženo je tužitelju da na ime troškova sudske komisije i predujma za građevinsko vještačenje uplati iznos od 6.372,80 kuna žiro-račun suda, u roku od 15 dana. Točkom III. tog rješenja navedeno je da će sud odustati od izvođenja očevida ukoliko iznos potreban za podmirenje tih troškova ne bude uplaćen u određenom roku. Tužitelj nije uplatio predujam po tom rješenju. Imajući u vidu naprijed navedena utvrđenja ovog suda, odnosno nedopuštena raspolaganja tuženika u ovome postupku, ovaj sud smatra da nije bilo osnove za donošenje rješenja od 17. veljače 2020. kojim je određen novi (treći po redu) očevid i naloženo tužitelju daljnje plaćanje predujma za očevid i troškove vještaka u ovom predmetu jer je, kako je to više puta istaknuto, sud dužan onemogućiti svaku zlouporabu prava u postupku pa stoga za određivanje trećeg očevida u predmetu i nalaganje tužitelju da plati daljnji navedeni iznos za troškove sudske komisije i troškove vještaka (koji bi doista nastali jer bi vještak imao eventualni trošak izrade dopunskog nalaza i mišljenja u predmetu), kraj činjenice da su tuženici čak dva puta onemogućili pristup

u njihove nekretnine, nema nikakvog osnova. Određivanje trećeg očevida u predmetu i daljnje predujmliivanje troškova od strane tužitelja bilo bi bespredmetno i protivno načelu ekonomičnosti postupka, kraj činjenice da su tuženici svojim opisanim ponašanjem onemogućili tužitelja u tome da se očevitom na licu mjesta pravilno i potpuno utvrdi činjenično stanje. Pritom valja napomenuti kako temeljem odredbe čl. 311. st. 4. ZPP sud nije vezan za svoje rješenje koje se odnosi na rukovođenje raspravom pa tako niti za rješenje od 17. veljače 2020. Zbog navedenih utvrđenja (nedopuštena raspolaganja tuženika u ovome postupku) te zbog razloga sadržanih u odredbi čl. 10. ZPP, a kraj okolnosti da je tužitelj u ovom predmetu podnio zahtjev za suđenje u razumnom roku te da je rješenjem predsjednika Županijskog suda u Zagrebu od 29.8.2025. određen rok od 8 mjeseci rješateljici tog predmeta za donošenje meritorne odluke u predmetu, odbijen je prijedlog tužitelja istaknut na ročištu od 5.11.2025. da se provede novi očevid na licu mjesta jer iz navedenih razloga nema mjesta određivanju niti četvrtog očevida u predmetu.

20. U postupku je na temelju izvedenih dokaza utvrđeno da su se raniji zakonski zastupnik tužitelja i I tuženik upoznali na način da je tvrtka tužitelja surađivala sa tvrtkom Baunit u kojoj je I tuženik bio zaposlen kao komercijalist i na taj način su počeli surađivati. Iz iskaza saslušanih svjedoka, nekadašnjih tužiteljevih radnika, proizlazi da su I tuženik i raniji zakonski zastupnik tužitelja bili u prijateljskom odnosu. Takva utvrđenja proizlaze i iz navoda ranijeg zakonskog zastupnika tužitelja da je glede plaćanja izvedenih radova trebalo pričekati tuženike da prodaju stan u Sesvetama u ulici Blage Zadre pa kada je on otkrio da je taj stan prenesen na nekog drugog, shvatio je da ga je II tuženik izigrao i podnio je tužbu. Iz takvih navoda nedvojbeno proizlazi da je raniji zakonski zastupnik tužitelja imao povjerenje u tuženike. S obzirom na takve navode, a i s obzirom na ponudu tvrtke SENCON d.o.o. od 13.2.2007. koja se odnosi na pvc stolariju i na kojoj stoji rukom napisano da se odnosi na ranijeg zakonskog zastupnika tužitelja („n/r gosp. Grgić) te napomena da moli uplata 30 % avansa prema dogovoru sa gosp. Štulićem, dakle sa I tuženikom, sud smatra posve paušalnim i ničim dokazanim tvrdnje tuženika da tužitelju nisu uputili bilo kakvu narudžbu, naime, i iz navedene napomene je posve razvidna veza I tuženika sa narudžbom pvc stolarije. Ujedno je utvrđeno da je tužitelj u to vrijeme imao istovremene radove na nekoliko gradilišta i da je tadašnji zakonski zastupnik tužitelja znao nazvati Miru Lončara kao voditelja grubih poslova u tvrtki tužitelja i reći mu da u Reljkovićevu treba poslati radnike, Lončar bi ga upozoravao da bi u tom slučaju trpio posao jer su mu nedostajali ljudi, ali bi mu on na to rekao da mu je I tuženik prijatelj i radnici su morali ići. Iz navedenog proizlazi da se radilo o prijateljskom odnosu i da je raniji zakonski zastupnik tuženika nauštrb poslova tužitelja (manjak radnika) tražio od djelatnika tužitelja izvođenje radova u stanovima tuženika upravo zbog prijateljskog odnosa. Tijekom 2007. je između tužitelja, kao izvođača radova, i tuženika, kao naručitelja radova, prije početka obavljanja radova sklopljen usmeni ugovor za njihovo izvođenje u njihovim stanovima u Reljkovićevoj te su radnici tužitelja (njih troje do četvero) u dva stana tuženika, od kojih je jedan na 3. katu i u vlasništvu je I tuženika, a drugi je na 4. katu i u vlasništvu je II tužene izvodili radove koji su započeli 2007. i čije se izvođenje proteglo i na razdoblje iza te godine, najprije su se vršili radovi u stanu na 3., a potom u stanu na 4. katu. Također je utvrđeno da između tužitelja, kao izvođača radova, i tuženika, kao naručitelja radova prije početka obavljanja radova nije unaprijed dogovoren obim radova niti cijena, niti je tužitelj tuženicama ispostavljao račun za pojedine faze radova, s sve s obzirom na to da nije bilo upitno da tuženici neće platiti te radove, već tada nisu imali novaca i trebalo ih je pričekati da prodaju stan u Sesvetama, a dogovor je bio da će tužitelj radove za tuženike izvesti po najnižim cijenama na tržištu s obzirom na tu vrstu radova. Radnici su naloge o tome što je od radova potrebno izvesti dobivali ili od

tadašnjeg zakonskog zastupnika tužitelja ili od Mire Lončara koji je organizirao radove, a I tuženi bi zvao tadašnjeg zakonskog zastupnika tužitelja i govorio mu koje radove treba izvoditi i oni su se izvodili prema tome. Prema tome, tuženici su naručitelji izvedenih radova koji su ih ujedno i osmislili, s time da su sami izabrali izvođača-tužitelja za kojeg su smatrali ih može adekvatno izvesti, i to za cijenu koja je najniža na tržištu za tu vrstu radova. Tvrdnje I tuženika da je adaptaciju stana na 3. katu vršila tvrtka Bugani, da se ne sjeća da bi tužitelj bilo u jednom, bilo u drugom stanu vršio neke radove, kao i da se ne sjeća tko je radio armirano betonsku deku između ta dva stana i žbukerske radove, ovaj sud ne prihvaća kao istinite i ocjenjuje ih kao neuvjerljive, paušalne, ničim dokazane i usmjerene ka izbjegavanju ispunjenja obveze prema tužitelju. Tvrdnje II tužene da je nikada nije dogovarala adaptaciju stana u Reljkovićevoj sa tužiteljem, da ne zna da li je tužitelj izvodio ikakve radove u stanu na 3. katu, a da u njezinom stanu nije izvodio nikakve radove, da je zakonskog zastupnika tužitelja prvi puta vidjela na ročištu u 9. mjesecu na ovome sudu te da s njime nije imala nikakve kontakte ovaj sud ocjenjuje kao neuvjerljive, paušalne, ničim dokazane i usmjerene ka izbjegavanju ispunjenja obveze prema tužitelju. Takvi navodi I i II tuženika suprotni su dokumentaciji u spisu te iskazima ranijeg zakonskog zastupnika tužitelja i svjedoka. Isto tako valja napomenuti kako iz iskaza ranijeg zakonskog zastupnika tužitelja proizlazi da je glede radova prvenstveno kontaktirao sa I tuženikom, ali isto tako proizlazi da je kontaktirao i sa II tuženom, iako vrlo malo pa stoga ovaj sud nedvojbeno zaključuje da su i I tuženik i II tužena, dakle oboje, naručitelji izvedenih radova. Prema iskazima tadašnjeg zakonskog zastupnika tužitelja i svjedoka koji su ujedno bili radnici tužitelja i obavljali sporne radove proizlazi da su u tim stanovima izvedeni sljedeći radovi: izmjera za žbukanje, priprema zidova za žbukanje, čišćenje i pranje fuga na zidovima od stare opeke, stavljena je termo žbuka, obavljena je adaptacija zidova, ojačavanje stropova, betoniranje ploče, stavljanje su pločice ili parket (svjedok Fišić se više ne sjeća što točno), izvršena je obzida kupaonice, promjena stolarije-skidanje stare stolarije i stavljanje nove, zidarski radovi, radovi na armaturi, pojačavanje ploče između 3. i 4. kata, uređivanje glazure u wc-u i dijelovima hodnika, stavljanje glazure na obje etaže, radovi moleraja, rušenje pregrada na tavanu od dasaka i vune, u stanu u potkrovlju su izvođeni radovi na stropu, skidana je trstika, strop je pojačavan i stavljana je armatura, radnici tužitelja su ručno unosili sav potreban materijal u te stanove i iznosili otpad i šutu. Stoga su posve paušalne i neistinite tvrdnje tuženika da nemaju nikakvih saznanja zašto je račun br. 48/11 izdan, da godinama nisu poduzimali nikakve adaptacije stana te da tužitelj nije vršio nikakve radove u njihovim stanovima.

20.1. Iz dostavljene dokumentacije (računa) pak proizlazi da je tužitelj plaćao materijal i opremu koju su potom njegovi radnici ugrađivali u stanove tuženika pa je tako primjerice tužitelj platio Haier klima uređaj, polaganje instalacija za klima uređaj u količinama navedenim u računima, keramičke pločice i popratno potrebno za postavljanje pločica, tuš kabinu, prijevoz betona, beton pumpani i aditiv, uslugu rada auto beton pumpe, pvc stolariju i popratne dijelove radi ugradnje iste, vario folije, duo trake, trake ducktape, ljepila za foliju, finu masu za poravnavanje folija, vijke za ploču na čeličnu ili drvenu konstrukciju, Fermacell ploču, ljepila za fuge, ploče velikog formata, ljepila, završni lak, temeljni lak, valjak za lakove, parketni kit, montažno ljepilo, akrilni kit, razređivač, lak pigmentirani, pu izolator, pu temelj bijeli, vodilice, stranice, spojnice, zadnje nosače, blende, završne višekutnike, alu profile, kutnike za alu profile, vijke za alu profile, izradu alu okvira, dodatne rupe za alu okvire, alu letve, usluge rezanja, usluge lijepljenja, kupnju iverala, epoksidnu smolu, trake za brtvljenje, akrilne disperzije, mase za brtvljenje, mort, masu za gletanje, klupice, elemente, nosače cokli, spojnice, alu rešetke, vodilice, stranice, nosače polica, nosače elemenata, kotače za alu, osigurače za alu, graničnike za alu, vodilice i slično. Sud također prihvaća i tvrdnje tužitelja da su tablice koje prileže na listu 64-66

sastavili tuženici te iste predali tužitelju, a da su u tablicama dali svoje viđenje obračuna troškova u vezi adaptacije. Navedene tablice također jasno i nedvojbeno potvrđuju postojanje poslovnog odnosa među strankama u vezi adaptacije predmetnih stanova te je utvrđeno da se ono što je u tablicama navedeno glede radova koje je potrebno izvršiti i materijala i ostale opreme koju je potrebno pribaviti i ugraditi većim dijelom poklapa sa računima dostavljenim i spis i iskazima ranijeg zakonskog zastupnika tužitelja i svjedoka o tome koji su radovi izvedeni. Sud pri tome navod I tuženika da on nije sastavio te tablice ocjenjuje neuvjerljivim i neživotnim, budući da je suprotan sa sadržajem izvedenih dokaza. Okolnost izdavanja računa po tužitelju dvije godine nakon završetka radova u prosincu 2011., iako nije uobičajena, sama po sebi ne dovodi u pitanje utvrđeno činjenično stanje po ovom sudu, a niti krajnji zaključak o obvezi tuženika. Odnosi stranaka u ovoj pravnoj stvari pa i ranijeg zakonskog zastupnika tužitelja i samih tuženika, očito su bili dugotrajni i kompleksniji, temeljeni na poslovnoj suradnji pa u konačnici i na prijateljstvu te povjerenju koje je s tog osnova raniji zakonski zastupnik tuženika imao u tuženike i činjenici da nije bilo upitno da neće platiti radove, nego da u trenutku njihova izvođenja nisu imali novac da plate iste, već su tužitelju radove trebali platiti nakon što prodaju svoj stan u Sesvetama, što je bio razlog za kasnije izdavanje računa tuženiku, ali ta okolnost nije relevantna sama po sebi, niti može utjecati na pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja i primjenu materijalnog prava prihvaćanjem tužbenog zahtjeva tužitelja prema odredbi čl. 590. ZOO. Irelevantni su i navodi tuženika da im tužitelj nikada nije dostavio utuženi račun. Sve i da je tome tako, isti su račun zaprimili uz prijedlog za ovrhu pa su time upoznati sa potraživanjem tužitelja.

20.2. U predmetnoj činjeničnoj i pravnoj situaciji su za rješenje spora između stranaka mjerodavne odredbe ugovora o djelu iz čl. 590. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22; u daljnjem tekstu: ZOO), za čije sklapanje nije propisan obavezan pisani oblik, nego je valjan i usmeni ugovor o djelu. Prema odredbi čl. 590. ZOO ugovorom o djelu izvođač se obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakvog fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu. U ovom slučaju izvođač je nesporno tužitelj koji je obavljao građevinske i slične radove, a utvrđeno je kako su naručitelji tuženici koji su se i obvezali platiti naknadu za obavljene radove. S obzirom da su za ovaj posao stranke sklopile ugovor o djelu i tužitelj je izvršio posao u opsegu odnosno vrijednosti koju je utvrdio vještak, tj. u iznosu od 47.288,36 EUR, to su tuženici u obvezi platiti tužitelju naknadu za ovaj rad prema odredbi čl. 590. ZOO. Svoje navode da je tužitelj svoje potraživanje prenio na drugu osobu te da nema aktivnu legitimaciju ovom postupku tuženici nisu ničim dokazali, niti takvo što proizlazi iz isprava dostavljenih uz podnesak tuženika od 10.9.2015. Također, ovaj sud je stajališta da se s obzirom na prirodu izvedenih radova i ugrađenih materijala i opreme u konkretnom slučaju primjenjuju odredbe ZOO koje se odnose na ugovor o djelu, a ne odredbe ZOO koje se odnose na ugovor o građenju pa je i neosnovano pozivanje tuženika na odredbu čl. 620. st. 2. ZOO prema kojoj ugovor o građenju mora biti sklopljen u pisanom obliku. Vezano za navode tuženika da tužitelj tijekom postupka nije dostavio ponudu, prihvrat ponude, narudžbu i sl. te da nije životno niti logično da bi se takav posao dogovarao „usmeno“ (osim možda među članovima najuže obitelji), a da u krajnju ruku to nije u skladu s poslovnim običajima niti dobrom poslovnom praksom valja napomenuti kako je ovom sudu logično i životno da se posao dogovarao usmeno, budući da je raniji zakonski zastupnik tužitelja imao povjerenje u tuženike i bio sa I tuženikom u prijateljskom odnosu. Stoga je odlučeno kao u toč. I. izreke presude.

21. Tužitelju na taj iznos nisu dosuđene zatezne na iznos glavnice jer njihov tijek u platnom nalogu, a niti tijekom postupka nije određeno naznačen, odnosno uopće nije naznačeno od kada one teku pa je tužbeni zahtjev u tom dijelu neodređen i nije uzet u obzir, a sud nije ovlašten sam intervenirati u platni nalog i odrediti tijek zateznih kamata. Stoga je ukinut platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi u dijelu kojim je naloženo tuženima platiti tužitelju zatezne kamate na iznos glavnice. Također, ovaj sud smatra da tužitelj nije dokazao svoje navode da mu tuženici duguju iznos od 8.203,61 EUR (50.252,10 kn + PDV po stopi od 23%) s osnova uplate kupoprodajne cijene za stan u Reljkovićevoj na 4. katu kraj činjenice da je tužitelj II tuženoj dao tabularnu izjavu i da se ona na temelju kupoprodajnog ugovora sklopljenim sa tužiteljem i tabularne izjave upisala kao vlasnica tog stana. Takvi navodi istaknuti tijekom postupka pa i navodi ranijeg zakonskog zastupnika iz iskaza glede toga su ovom sudu neuvjerljivi, neživotni i osim pukih tvrdnji tužitelja o tome i o navodnom iznosu koji mu tuženici navodno duguju s tog osnova, nisu ničim dokazani. U odnosu na tvrdnje tužitelja da tuženici za vrijeme vođenja ovog postupka nisu dostavili dokaz iz kojeg proizlazi da su kupoprodajnu cijenu podmirili u cijelosti valja napomenuti kako tužitelj tijekom ovog postupka osim paušalnih tvrdnji i iznosa navedenog u predmetnom računu koji prileži prijedlogu za ovrhu nije ničim dokazao da mu kupoprodajna cijena nije isplaćena u cijelosti i u kojem iznosu mu ona nije isplaćena. Osim toga, u Ugovoru u kupoprodaji nekretnine (čl. 3.3.) je određeno da se 2. rata kupoprodajne cijene u iznosu od 27.000,00 EUR plaća na iznos prodavatelja (ovdje tužitelja) otvoren kod Zagrebačke banke d.d. pa je tužitelj vrlo lako mogao dokazati svoje tvrdnje dostavom izvotka po računu, posebice kraj činjenice da je II tuženoj izdao tabularnu izjavu. Uzgredno se napominje da nema nikakvog osnova da bi I. tuženik išta s navedenog osnova (isplata ostatka kupoprodajne cijene) bio dužan tužitelju jer niti nije kupac predmetnog stana. Stoga je odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

22. U odnosu na prijedlog tuženika da sud naloži tužitelju da osigura sredstva za namirenje troškova ovog parničnog postupka i položi ista na račun suda ili kod javnog bilježnika jer da u protivnom ne postoje procesne pretpostavke za daljnje vođenje ovog postupka valja napomenuti kako je odredbom čl. 157. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/2015, 104/2017, 36/2022, 27/2024; dalje u tekstu: SZ) propisano da je tijekom cijeloga postupka stečajni upravitelj dužan voditi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, a tijekom isplate pojedinih obveza stečajne mase dužan je izdvojiti sredstva potrebna za namirenje takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bi ih trebalo namiriti u budućnosti. Ovaj sud smatra da se takav zahtjev može podnijeti jedino u sklopu Stečajnog postupka nad stečajnom masom koji se vodi kod Trgovačkog suda u Zagrebu te da je takav prijedlog u cijelosti promašen u ovom postupku promašen i bez pravne osnove, a povrh toga, tuženi su izgubili parnicu.

23. O troškovima ovršnog postupka odlučeno je ovom presudom, i to zajedno s ostalim troškovima parničnog postupka. Stoga je ukinut platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u dijelu kojim je odlučeno o troškovima ovršnog postupka te je odlučeno kao u točki III. izreke.

23.1. Tužitelj ima pravo na naknadu troškova ovršnog postupka za te trošak javnobilježničke nagrade u iznosu od 749,48 EUR / 5.646,98 kn (čl. 5. i 7. Pravilnika o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku "Narodne novine" broj: 8/2011, 112/2012, 114/2012). Naime, iako taj trošak tužitelj nije zatražio u troškovniku predanom na zadnjoj glavnoj raspravi, trošak je zatražen tijekom postupka, odnosno u rješenju o ovrsi pa je priznat.

23.2. Tužitelju je priznat trošak sastavljanja podnesaka od 22.10.2013. i 14.6.2016. u iznosu od 1.000,00 EUR (Tbr. 8. točka 1. Tarife) za svaki navedeni podnesak, trošak zastupanja na ročištima održanim 22.1.2013., 27.2.2014., 5.6.2014., 18.11.2014., 4.3.2015., 23.1.2017., 18.9.2017., 9.12.2019., 13.2.2020., 11.1.2021. u iznosu od 1.000,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. Tarife) za svako navedeno ročište. Za ročišta od 16.5.2013. i 19.9.2013. priznat mu je trošak u iznosu od 100,00 EUR (odnosno ne više od 50 bodova) za svako navedeno ročište temeljem Tbr. 9. toč. 5. Tarife, budući da su ista ročišta odgođena prije početka raspravljanja, dok je s preostalim dijelom zahtjeva tužitelj odbijen. Za ročište od 16.11.2017. priznat mu je trošak u iznosu od 500,00 EUR (Tbr. 9. točka 2. Tarife), budući da se na istom ročištu raspravljalo samo o procesnim pitanjima, dok je s preostalim dijelom zahtjeva tužitelj odbijen. Za sastavljanje podneska od 2.6.2016. priznat mu je trošak u iznosu od 50,00 EUR temeljem Tbr. 8. toč. 3. Tarife, obzirom da se u konkretnom slučaju radi o kategoriji "ostalih" podnesaka u parničnom postupku, dok je s preostalim dijelom zahtjeva tužitelj odbijen. Za svaku navedenu radnju tužitelju je priznat PDV po stopi od 25%. Priznat mu je i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 601,37 EUR. Priznat mu je i trošak uplate predujma za građevinsko vještačenje i izlazak sudske komisije na lice mjesta u iznosu od 381,58 EUR (iznos koji je doista i plaćen), dok je s preostalim dijelom zahtjeva s tog osnova tužitelj odbijen. Na dosuđeni iznos troška parničnog postupka sud nije dosudio zatezne kamate jer one nisu zatražene. Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom IV. izreke presude.

U Zagrebu, 16. prosinca 2025.

Sutkinja
Vedrana Kufrin

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja može se izjaviti žalba u roku od 15 (petnaest) dana:

- od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira da li je na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem je presuda objavljena.

Žalba se podnosi ovom sudu, u tri primjerka, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:

1. tužitelj po stečajnoj upraviteljici, uz rješenje o sudskoj pristojbi na presudu- 601,37 EUR
2. I. i II. tuženici po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30880-b84c2**

Kontrolni broj: **096b7-cba8f-83675**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.